

Jan Stráský: Turista posedlý poznáváním

Text: Ladislav Jirásko foto: archiv Jana Stráského, Ing. Mojmír Nováček, Jiří Novák

Jan Stráský byl v letech 2006–2014 předsedou Klubu českých turistů. A dalo by se říci, že právě turistika jej vynesla i do nejvyšších pater veřejného života. V roce 1992 byl předsedou poslední československé vlády s prezidentskými pravomocemi. Roku 1993 se stal ministrem dopravy a posléze, roku 1995, ministrem zdravotnictví. Od ledna roku 2001 do konce roku 2006 pracoval v Českých Budějovicích jako ředitel Krajského úřadu Jihočeského kraje; v letech 2011 a 2012 byl pak ředitelem NP Šumava a Šumavě zůstal věrný dodnes. V Prachaticích, kde dnes žije, je stále aktivní a v jeho bytě, kde se uskutečnil i tento rozhovor, se střídá jedna návštěva za druhou.

Co pro Tebe znamená turistika?

Turistika pro mne byla již od dětských let spojena především s poznáváním. Vzpomínám, že když mi bylo pět let, tak jsem v Plzni poprvé uviděl turistickou značku. A ta značka ve mne probudila zvědavost – chtěl jsem vědět, kam vede. Již v dětském věku jsem tak pochopil, že po turistické značce vždy dojdou k nějakému zajímavému cíli. Jednou mne značka dovedla ke zřícenině hradu, podruhé jsem se ocitl na vyhlídkovém místě a jindy pak zase v krásném lese. Touha po poznání a zvědavost mne navíc provázely po celý můj život. Podařilo se mi vycestovat, navštívit a poznat více než 100 zemí na celém světě. Musím však říci, že nejvíce mne vždy přitahoval můj domov. Byl jsem možná až trochu posedlý poznat kdejaký kout u nás. Turistické značky pro mne představovaly jakési tajemství a zároven pro mne byly i velkou výzvou.

Říká se o Tobě, že jsi měl v jeden čas prochozené téměř všechny turistické značené stezky u nás.



Na setkání Klubu českých turistů ve Vizovicích v roce 2012 (foto: Ing. Mojmír Nováček)



Na výjezdním zasedání Ústředního výboru KČT v roce 1996 (foto: archiv Jana Stráského)

Ano, moje původní vize byla skutečně projít všechny značené turistické cesty. A v jednom období jsem byl ke splnění tohoto předsevzetí i docela blízko. Nepodařilo se mi to ale především díky tomu, že značkaři KČT každý rok vyznačovali nové a nové cesty. V tomto období to byla má vášeň, a přitom jsem ani nevěděl, že existuje nějaké ČSTV. Tehdy mne prostě lákaly turistické značky a já chtěl co nejvíce poznat naši přírodu, historii i kulturu. Odhaduji, že jsem zvládl nejméně 95 % všech značených cest. Pokud dnes značkaři uvádí, že máme asi 40 000 km značených turistických cest, možná, že jsem tak prošel více než 38 000 km. Během svých putování jsem si navíc pořizoval zápisníky a deníky, a tak mám dnes poměrně rozsáhlý archiv. Několik časopisů a deníků později projevilo zájem o tipy na výlety a v posledních deseti letech jsem publikoval na stránkách některých tiskovin seri-

ály doporučených výletů po celé republice. O svých výletech jsem mimo to napsal i knihu s názvem *Turistův rok*.

A co Tvé zapojení do organizované turistiky?

Když jsem v roce 1968 začal pracovat v bance, zjistil jsem, že je zde silný turistický oddíl, který měl v té době asi 750 členů. Turistický odbor KČT TJ Banka Praha, který je dodnes agilní, navíc patří k jednomu z nejstarších odborů v Praze – založen byl již za první republiky. Do činnosti tohoto odboru jsem se zapojil velmi rychle, aktivně jsem se zúčastňoval nejrůznějších akcí a poměrně

brzy jsem se stal i jeho předsedou. V 80. letech to byl jeden z významných turistických spolků v Praze.

Jak ses zapojil do obnovení KČT?

Koncem 80. let jsem se pohyboval ve vedení tehdejšího pražského Svazu turistiky ČSTV a tam jsem poznal mnoho turistických nadšců. A mezi nimi byl i Ing. Jan Havelka, v té době předseda sekce lyžařské turistiky ST ČÚV ČSTV. V roce 1989 jsme pak ve vedení Svazu turistiky dospěli k poznání, že i turistika by se měla postavit na „vlastní nohy“, neboť dosud byla podle systému socialistické tělo-



Roku 1999 před turistickou základnou TJ Banka Praha na Libínském sedle (foto: archiv Jana Stráského)